

UCHWAŁA NR III/37/2018
RADY GMINY ŁĘCZYCE

z dnia 28 grudnia 2018 r.

**w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii i Uzależnieniom
Behawioralnym na 2019 rok.**

Na podstawie art. 10 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. w Dz.U. z 2018 r. , poz. 1030 z późniejszymi zmianami) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (j.t. w Dz.U. z 2018 r., poz. 994 z późniejszymi zmianami), Rada Gminy Łęczyce uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii i Uzależnieniom Behawioralnym dla Gminy Łęczyce na 2019 rok określony w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Zasady wynagradzania członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych określone zostają w Gminnych Programach na 2019 rok, tj. : Przeciwdziałania Narkomanii i Uzależnieniom Behawioralnym oraz Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Łęczyce.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i ma zastosowanie od 01 stycznia 2019 roku.

Przewodniczący Rady Gminy Łęczyce

Tomasz Białobrzęski

Uzasadnienie

Obowiązek corocznego uchwalania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, stanowiącego część Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych wynika z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. w Dz. U. z 2018 r., poz. 1030 z późniejszymi zmianami).

W Programie ujęto działania, których realizacja umożliwi wykonanie zadań własnych Gminy określonych w ustawie w zakresie profilaktyki, zwiększania dostępności terapeutycznej i udzielaniu pomocy rodzinom rozwiązywaniem problemów narkomanii oraz integracją społeczną osób używających szkodliwie i uzależnionych środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP.

Przy całościowym (integralnym, zintegrowanym) podejściu do oddziaływań profilaktycznych, nie musimy (a nawet nie jest to pożądane), koncentrować się na poszczególnych zachowaniach lub nawet grupach zachowań. Wspomagając odbiorców programów profilaktycznych w umiejętność nawiązywania bliskich, satysfakcjonujących relacji, obniżamy ich skłonność do zachowań problemowych.

W Programie, zawarte są również planowane działania z zakresu profilaktyki selektywnej oraz wskazującej. Zespoły specjalistów pracujący w tych obszarach, posiadają wysokie kompetencje zawodowe.

Konstruując Program były brane pod uwagę również wskazania ekspertów odnoszące się do wymiaru ekonomicznego planowanych działań, m.in.:

- „Profilaktyka jest znacznie mniej kosztowna niż skutki patologii i koszty ponoszone na terapię i rehabilitację. Innymi słowy nakłady, które wystarczają na prowadzenie skutecznej profilaktyki, nie wystarczą na zmaganie się ze skutkami patologii oraz na terapię i rehabilitację osób dysfunkcyjnych.”
- „Podejście całościowe i zintegrowane może być źródłem oszczędności i znacznego zwiększenia efektywności wydatków publicznych na cele profilaktyki.

Uwzględnienie w gminnej strategii takich działań, które wzmacniają czynniki chroniące i osłabiają czynniki ryzyka powiązane nie z jednym, a z wieloma zagrożeniami, powoduje, że złotówka wydana na dane działanie przynosi zwielokrotniony efekt.”

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII I UZALEŻNIENIOM BEHAVIORALNYM DLA GMINY ŁĘCZYCE NA 2019 ROK

Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii i uzależnieniom behawioralnym będą realizowane przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej i zdrowotnej, a w szczególności: działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i profilaktyczną; leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych; ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych; nadzór nad substancjami, których używanie może prowadzić do narkomanii; zwalczanie niedozwolonego obrotu, wytwarzania, przetwarzania, przerobu i posiadania substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii; nadzór nad uprawami roślin zawierających substancje, których używanie może prowadzić do narkomanii.

Zadania, o których ww. mowa są realizowane zgodnie z Narodowym Programem Zdrowia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (j.t. w Dz. U. z 2018 r., poz. 1492), zwanym dalej „Narodowym Programem Zdrowia”.

Niniejszy program zgodny jest z Krajowym Programem Przeciwdziałania Narkomanii jak również wpisany jest w Gminną Strategię Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Gminy Łęczycy na lata 2008-2018. Należą do nich między innymi: wdrażanie różnych form profilaktyki kierowanej w szczególności do dzieci i młodzieży, udzielanie pomocy rodzinom dotkniętym problemem uzależnień od substancji psychoaktywnych uzależnień poprzez pracę socjalną i terapię rodzinną, organizowanie lokalnych kampanii profilaktyczno-edukacyjnych, tworzenie alternatywnych form spędzania czasu wolnego dla dzieci, młodzieży, wspieranie działalności świetlic profilaktyczno-socjoterapeutycznych.

Narkomania to drugi (po uzależnieniu od alkoholu) problem, na którym należy skupić szczególną uwagę, ponieważ powszechność narkotyków wcześniej była problemem głównie dużych miast, dzisiaj są one obecne w miasteczkach oraz na wsiach.

Z jednej strony należy dołożyć wszelkich starań do prawnego zagwarantowania zakazu sprzedaży tych substancji. Z drugiej strony niezwykle ważne jest edukowanie młodzieży i dorosłych o negatywnych skutkach zażywania tych uzależniających i szkodliwych substancji. Działania te powinny mieć na celu nie tylko edukację w zakresie profilaktyki, ale również uwrażliwienie opinii publicznej na fakt, że problemy związane z paleniem papierosów czy marihuany nie zniknęły z życia młodego człowieka, ale są nieodłącznym elementem procesu dorastania przynajmniej dla części z nich, zwłaszcza że na horyzoncie pojawia się kolejny nierozwiązany problem - dopalacze.

Uzależnienia behawioralne C. Guerreschi określa mianem tzw. nowych uzależnień, w których „substancje chemiczne nie odgrywają żadnej roli”, a ich przedmiotem są „zachowania i działania akceptowane społecznie”. Wspólną cechą wszystkich uzależnień jest zaburzona kontrola impulsów (tj. osoba podejmuje czynność pod wpływem impulsu, któremu nie może się oprzeć – poddaniu się impulsowi towarzyszy poczucie ulgi, przyjemności, a nawet euforii).

Przykłady uzależnień behawioralnych:

- patologiczny hazard
- uzależnienie od komputera/sieci internetowej
- pracoholizm
- zakupoholizm
- uzależnienie od seksu/pornografii
- uzależnienie od ćwiczeń fizycznych
- uzależnienie od telefonu komórkowego
- kompulsywne objadanie się.

W Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomanii i Uzależnieniom Behawioralnym przeciwdziałając uzależnieniom behawioralnym skupimy szczególną uwagę na uzależnieniu wśród dzieci i młodzieży od:

- od komputera/sieci internetowej;
- od telefonu komórkowego;
- od pornografii;
- patologicznego hazardu.

Wnioski te stanowią nowe wyzwanie dla programów profilaktycznych, gdyż przekazywana młodzieży szkolnej wiedza na temat szkodliwości poszczególnych substancji psychoaktywnych uzależnień jest często konfrontowana z jej własnymi doświadczeniami.

I. Założenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii i Uzależnieniom Behawioralnym.

1. Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii i Uzależnieniom Behawioralnym jest ważnym elementem Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych.

Realizowany jest na podstawie następujących aktów prawnych:

- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (j.t. w Dz.U.2018 r., poz. 994 z późn. zmianami),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 lutego 2017 r. w sprawie Narodowego Programu Ochrony Zdrowia Psychicznego na lata 2017-2022 (Dz. U. z 2017 r., poz. 458),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016–2020 (Dz.U. z 2016 poz. 1492)

2. Zadania wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii:

Zadania z zakresu przeciwdziałania narkomanii realizują organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie określonym w ustawie. Zgodnie z art. 10.1 przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, obejmujących:

- 1) Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem.
- 2) Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.
- 3) Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów.
- 4) Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.
- 5) Pomoc społeczna osobom uzależnionym, rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowania ze środowiskiem lokalnym tych osób.

1. Klasyfikacja problemów i zachowań ryzykownych młodzieży.

Tabela 1- Zachowania ryzykowne i problemy.

ZACHOWANIA RYZYKOWNE I PROBLEMY	
KORZYSTANIE Z SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH:	
legalnych	
1.	PICIE ALKOHOLU (piwo, wino, wódka, alkopopy)
2.	UPIJANIE SIĘ
3.	PALENIE TYTONIU
4.	ZAŻYWANIE TABAKI
5.	NADUŻYWANIE LEKÓW (uspokajających/nasennych/Acodinu)
6.	KORZYSTANIE ZE ŚRODKÓW WZIEWNYCH (kleje, rozpuszczalniki)
nielegalnych	
7.	ZAŻYWANIE NARKOTYKÓW (haszysz/marihuana, amfetamina, ectasy, kokaina, inne)
8.	ZAŻYWANIE „DOPALACZY”
UZALEŻNIENIA BEHAVIORALNE I INNE:	
9.	UZALEŻNIENIA OD SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH
10.	UZALEŻNIENIE OD PORNOGRAFII
11.	ANOREKSJA
12.	BULIMIA
13.	ORTOREKSJA (obsesja na punkcie spożywania zdrowej żywności)
14.	HAZARD
15.	UZALEŻNIENIE OD GIER KOMPUTEROWYCH
16.	UZALEŻNIENIE OD INTERNETU
INNE PROBLEMY BEHAVIORALNE	
związane ze sferą seksualną	
17.	PRZEDWCZESNA AKTYWNOŚĆ SEKSUALNA I JEJ KONSEKWENCJE (ciąża nastolatek, HIV/AIDS i inne choroby przenoszone drogą płciową, konsekwencje emocjonalne)
18.	KORZYSTANIE Z PORNOGRAFII
19.	SEKSTING (przesyłanie nagich zdjęć/filmów przy użyciu telefonu/internetu)
związane z odżywianiem	
20.	EMOCJONALNE JEDZENIE
21.	ANARCHIA ŻYWIENIOWA
związane z zachowaniami agresywnymi	
22.	BYCIE OFIARĄ PRZEMOCY RÓWIEŚNICZEJ (fizycznej, werbalnej, seksualnej)
23.	BYCIE SPRAWCĄ PRZEMOCY RÓWIEŚNICZEJ (fizycznej, werbalnej, seksualnej)
24.	UDZIAŁ W BÓJKACH
25.	BYCIE OFIARĄ CYBERPRZEMOCY
26.	BYCIE SPRAWCĄ CYBERPRZEMOCY
związane z kontekstem ról społecznych	
27.	WAGARY
28.	UCIECZKI Z DOMU
29.	PRZYNALEŻNOŚĆ DO SEKT
związane z łamaniem prawa	
30.	HANDEL NARKOTYKAMI
31.	PROSTYTUCJA NIELETNICH
32.	INNE ZACHOWANIA PRZESTĘPCZE (kradzieże, włamania, wymuszenia, wandalizm)
33.	INNE ZACHOWANIA RYZYKANCKIE (np. przebieganie przed jadącym samochodem/pociągiem, wyścigi na motorach)
związane z mediami	
34.	DYSFUNKCYJNY SPOSÓB KORZYSTANIA Z INTERNETU
35.	DYSFUNKCYJNY SPOSÓB KORZYSTANIA Z TV
INNE PROBLEMY ZDROWIA PSYCHICZNEGO	
36.	SKŁONNOŚCI DEPRESYJNE
37.	MYŚLI SAMOBÓJCZE
38.	PRÓBY SAMOBÓJCZE
39.	SAMOOKALECZANIE
40.	SEKSUALIZACJA i SAMOUPRZEDMIOTOWIENIE
41.	ZABURZENIA NERWICOWE

42.	ZABURZENIA AFEKTYWNE
43.	WYCOFANIE SPOŁECZNE
44.	SKRAJNE WYCOFANIE SPOŁECZNE (HIKIKOMORI)
POSTAWY ZWIĄZANE Z OBSZAREM PROBLEMÓW DEMOGRAFICZNYCH	
45.	NIECHĘĆ DO POSIADANIA W PRZYSZŁOŚCI DZIECI
46.	PESYMISTYCZNY OBRAZ MIŁOŚCI I TRWAŁYCH ZWIĄZKÓW

Tabela 1- pokazuje, jak wiele różnych problemów młodzieży musimy brać pod uwagę. Jest ich tak dużo, że zajmowanie się każdym z osobna wydaje się niemożliwe – ani na poziomie szkoły, ani na poziomie samorządu. Racjonalne natomiast jest szukanie powiązań między problemami oraz wspólnych czynników chroniących i ryzyka, które może uprościć nieco złożoność zagadnienia. Za rozsądne uznać należy także poszukiwanie strategii profilaktycznych prowadzących do rozwiązań przyczynowych, a nie jedynie objawowych.

Pewną nowość stanowi umieszczenie w tabeli kategorii „postawy związane z obszarem problemów demograficznych”. Nowością jest też umieszczenie w tabeli problemu seksualizacji, polegającego na przedmiotowym traktowaniu seksualności i prowadzącego, zwłaszcza u dziewcząt, do zmian w kształtowaniu się tożsamości określanych jako „samouprzedmiotowienie”. Seksualizacja została zakwalifikowana do kategorii problemów zdrowia psychicznego, gdyż wiąże się ona z zahamowaniem zdrowego rozwoju psychoseksualnego, który powinien prowadzić młodego człowieka w kierunku postrzegania seksualności z szacunkiem i w kontekście wszystkich wymiarów osoby ludzkiej (fizycznego, emocjonalnego, intelektualnego, duchowego i społecznego) oraz podmiotowego traktowania drugiej osoby, w tym także jej seksualności.

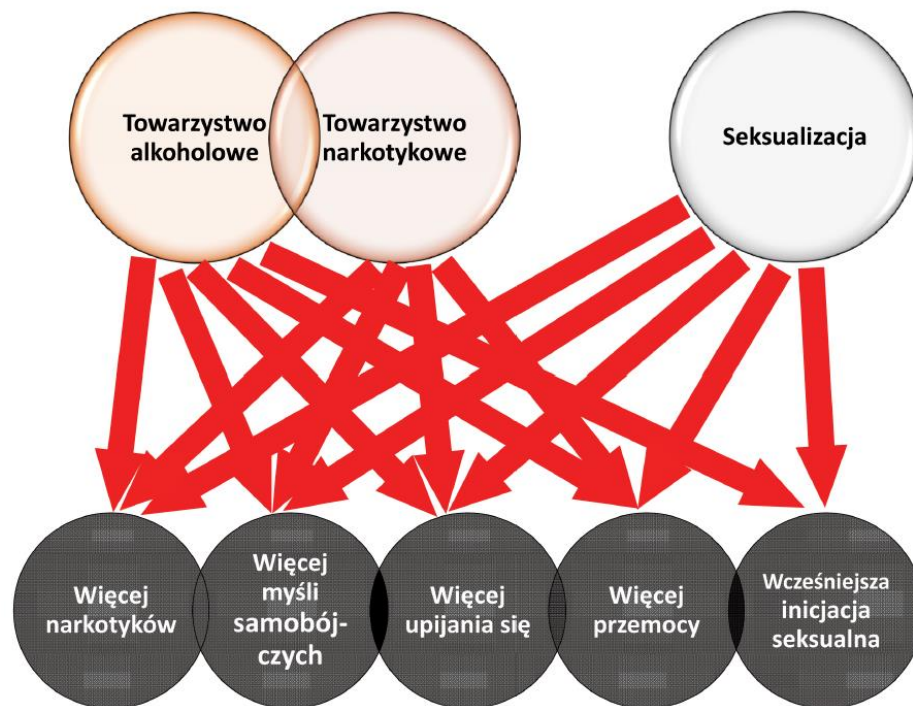
Dwie grupy zachowań ryzykownych i problemów młodzieży wydają się być szczególnym znakiem współczesności – problemy związane z rozwojem nowych technologii (komputer, Internet itp.) oraz problemy związane ze sferą seksualności. Te ostatnie nie są nowymi problemami sensu stricto, jednak ich znaczenie i natężenie rośnie w ostatnich dekadach ze względu na niespotykaną wcześniej skalę seksualizacji kultury masowej, reklamy i całej przestrzeni publicznej.

Wspieranie rozwoju młodego człowieka wymaga szerokiego spojrzenia na możliwe zagrożenia. Nie każdy z rodziców, wychowawców czy samorządowców dostrzega pełne spektrum problemów. A trzeba widzieć ich pełną mapę, by tworzyć skuteczne plany działania. Racjonalny sposób poradzenia sobie z tą trudnością polega na szukaniu powiązań między problemami, czynników z nimi związanych i poszukiwaniu rozwiązań przyczynowych, a nie objawowych.

3. Przyczyny sięgania po substancje psychoaktywne przez młodzież.

Picie przez młodzież jest prawdziwym nieszczęściem. Tymczasem coraz więcej nastolatków pije, nie tylko piwo i wino, ale również wódkę. Dorastające dzieci, jako przyczyny sięgania po alkohol najczęściej podają:

- ciekawość
- chęć poczuć się dorosłymi
- chęć zaimponowania
- chęć ucieczki od braku miłości
- brak wzorców/ zły lub brak kontaktu z rodzicami (w szczególności z ojcem)
- brak możliwości bardziej atrakcyjnego...
- chęć ucieczki przed brakiem zrozumienia i akceptacji
- chęć zapicia problemów, smutków
- chęć wyrażenia swojej potrzeby buntu
- obawa przed odrzuceniem
- presja rówieśnicza, naciski znajomych

Rycina 1.2. Wspólne czynniki ryzyka różnych zachowań ryzykownych i problemów młodzieży

Źródło: (z *Vademecum skutecznej profilaktyki problemów młodzieży. Przewodnik dla samorządowców i profilaktyków oparty na wynikach badań naukowych* pod red. Dr. Szymona Grzelaka)

4. Zasoby Gminy Łęczycy w sferze rozwiązywania problemów alkoholowych:

- Pełnomocnik ds. Profilaktyki Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Łęczycach,
- Punkt Konsultacyjny w Łęczycach dla osób i rodzin z problemem alkoholowym oraz z problemem przemocy w rodzinie,
- Świetlica Profilaktyczno- Socjoterapeutyczna w Łęczycach,
- Szkoły, przedszkola – psycholog/pedagog szkolny, nauczyciele,
- Pracownicy socjalni OPS, asystenci rodziny,
- Kuratorzy sądowi – przeszkoleni z zakresu profilaktyki, rozwiązywania problemów alkoholowych,
- Gminny Zespół Interdyscyplinarny w Łęczycach,
- Kościół Katolicki/ Parafie Rzymskokatolickie;
- Grupy samopomocowe, placówki oświatowe, ośrodek kultury, kluby sportowe, organizacje pozarządowe – realizujące zadania z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

5. Czym są działania wychowawcze w środowisku szkolnym i w środowisku lokalnym?

Wychowanie to proces tak stary jak ludzkość i od czasów starożytnych podejmowane są dyskusje mające na celu jego zdefiniowanie. Niezależnie od tworzonych na przestrzeni wieków różnych teorii, tak naprawdę każdy z nas ma swoją osobistą koncepcję wychowania. Dziecko nie powinno jednak żyć w świecie, w którym jego najważniejsi wychowawcy kierują się rozbieżnymi poglądami na temat wychowania i dlatego istnieje konieczność względnego porozumienia w tym zakresie. Z tego też powodu w zapisach ustawowych przyjęto koncepcję wychowania jako wspierania dziecka w rozwoju.

Doprecyzowując, możemy powiedzieć, że wychowanie to proces wspierania wychowanka w rozwoju angażujący dwie osoby:

- wychowawcę (np. rodzica, nauczyciela, duszpasterza, sąsiada, starszego kolegę/koleżankę) oraz wychowanka (dziecko/nastolatka);
- pozostające w osobowej relacji (których spotkanie oparte jest na poszanowaniu godności osobowej zarówno wychowawcy, jak i wychowanka);
- współdziałające w osiąganiu celów wychowawczych tj. pełnej dojrzałości w czterech podstawowych sferach: fizycznej, psychicznej – w tym m.in. emocjonalnej i intelektualnej – społecznej i duchowej.

6. Czym są działania profilaktyczne w środowisku szkolnym i w środowisku lokalnym?

Profilaktyka to kompleksowa interwencja kompensująca niedostatki wychowania, która obejmuje równolegle trzy obszary działania:

- wspomaganie wychowanka w radzeniu sobie z trudnościami zagrażającymi jego prawidłowemu rozwojowi i zdrowemu życiu (czyli budowanie odporności i konstruktywnej zaradności);
- ograniczanie i likwidowanie czynników ryzyka, które zaburzają prawidłowy rozwój i dezorganizują zdrowy styl życia;
- inicjowanie i wzmacnianie czynników chroniących, które sprzyjają prawidłowemu rozwojowi oraz umożliwiają prowadzenie zdrowego stylu życia.

Profilaktyka w środowisku szkolnym i środowisku lokalnym jest zatem działaniem koniecznym, a szkoła bez profilaktyki staje się środowiskiem niebezpiecznym wychowawczo dla uczniów, często również niebezpiecznym środowiskiem pracy dla personelu pedagogicznego i administracyjnego. Akceptacji profilaktyki w szkole i w środowisku lokalnym powinna jednak towarzyszyć świadomość jej uwarunkowań. Generalnie możemy przyjąć, że wprowadzanie działań profilaktycznych jest uzasadnione dwoma czynnikami:

- świadomością niepowodzeń w realizacji zaplanowanych działań wychowawczych, potwierdzonych w badaniach ewaluacyjnych;
- wiedzą na temat zagrożeń dla prawidłowego rozwoju uczniów, tkwiących zarówno w środowisku szkolnym jak i środowisku lokalnym czy nawet w szerokich kręgach społecznych.

Działania profilaktyczne prowadzone w środowisku szkolnym i środowisku lokalnym powinny spełniać standardy obowiązujące w nowoczesnej profilaktyce.

Powszechnie za najważniejsze z nich uważa się:

- planowanie programu działań profilaktycznych
- jasno określone cele i zadania programu profilaktycznego
- różnorodność działań uwzględniona w programie działań profilaktycznych
- zróżnicowane grono odbiorców programu
- ocenę programu działań profilaktycznych pod kątem jego skuteczności - ewaluacja działań profilaktycznych
- integrację programu działań profilaktycznych z innymi działaniami promującymi zdrowie
- skoncentrowanie programu działań profilaktycznych na całej społeczności szkolnej
- długofalowe działanie programu działań profilaktycznych
- powtarzalność przedsięwzięć zawartych w programie działań profilaktycznych
- promocja programu działań profilaktycznych w środowisku szkolnym i poza nim

7. Droga od wychowania do profilaktyki w działaniach w środowisku szkolnym i w środowisku lokalnym.

Wychowanie i profilaktyka ukierunkowane są na różne cele: wychowanie służy wspieraniu wychowanka w rozwoju, zaś profilaktyka to interwencja kompensująca niedostatki wychowania. Zakresy profilaktyki i wychowania mają obszar wspólny, który stanowią działania budujące odporność na potencjalne zagrożenia.

Schemat nr 1

Zaprezentowane powyżej definicje i krótkie charakterystyki wychowania oraz profilaktyki jednoznacznie pokazują, że oba te procesy – choć odrębne – są ze sobą ściśle powiązane, co ilustruje poniższy schemat.

Schemat nr 1.

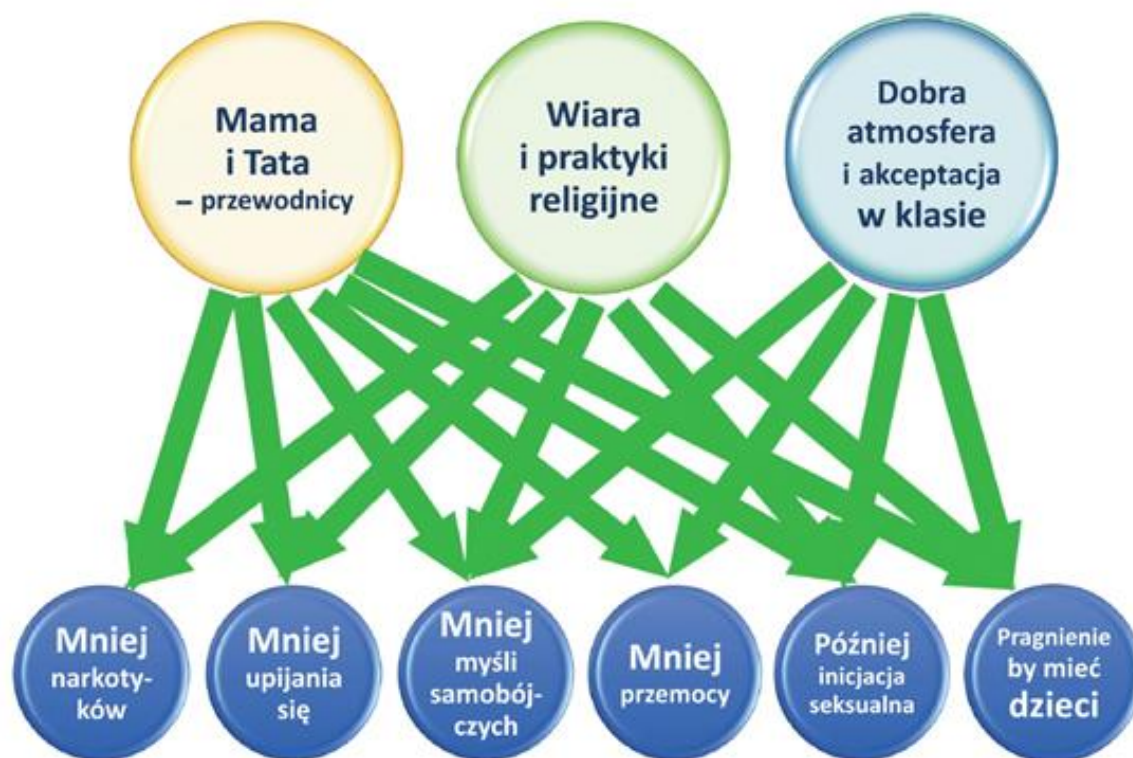
Najważniejsze jednak wydaje się to, co łączy wychowanie i profilaktykę – jest to aspekt wartości i norm, w nawiązaniu do których są prowadzone działania. Dzięki urzeczywistnianiu wartości i norm wychowanek zyskuje spójne środowisko wychowawcze, to dzięki nim wychowawcy mogą współpracować (mimo że preferują różne metody oddziaływań), wreszcie – to w świetle wartości i norm życie człowieka oraz funkcjonowanie społeczeństwa stają się dla wychowanka zrozumiałe.

8. Założenia profilaktyki zintegrowanej.

Podstawowym założeniem profilaktyki zintegrowanej, popartym rzetelnymi badaniami naukowymi, jest twierdzenie, że liczne zachowania dysfunkcyjne mają podobną, lub taką samą przyczynę. Aby im przeciwdziałać należy wzmacniać czynniki chroniące. Im szersze będzie ich oddziaływanie (profilaktyka uniwersalna), tym mniej liczna grupa osób przejawiająca zachowania ryzykowne.

Do najważniejszych czynników chroniących należą (za Howkinsem):

- silna więź z rodzicami;
- zainteresowania nauką szkolną, rozwojem;
- regularne praktyki religijne;
- skłonność do respektowania norm i wartości społecznych.

Rycina 1.3. Wspólne czynniki chroniące różnych zachowań ryzykownych i problemów młodzieży

Źródło: (z *Vademecum skutecznej profilaktyki problemów młodzieży. Przewodnik dla samorządowców i praktyków oparty na wynikach badań naukowych* pod red. dr. Szymona Grzelaka)

II. Cele programu.

1. Cel strategiczny:

Profilaktyka i rozwiązywanie problemów uzależnień od środków odurzających, substancji psychotropowych i psychoaktywnych oraz NSP.

2. Cel operacyjne:

1) Profilaktyka:

1.1. Profilaktyka uniwersalna.

1.2. Profilaktyka selektywna.

1.3. Profilaktyka wskazująca.

2) Redukcja szkód, rehabilitacja (readaptacja, reintegracja) zdrowotna, społeczna i zawodowa osób uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i NSP.

3) Ograniczanie stosowania środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i NSP.

Cele będą realizowane z uwzględnieniem konieczności zapewnienia dostępności, zgodnie z koncepcją projektowania uniwersalnego, oraz potrzebami osób z różnymi niepełnosprawnościami.

III. Ilekroć w niniejszym programie jest mowa o:

- a) NARKOMANII – rozumie się przez to stałe lub okresowe używanie w celach innych niż medyczne środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych, w wyniku czego może powstać lub powstało uzależnienie od nich;
- b) Uzależnieniach behawioralnych (czynnościowe) – zespół objawów związanych z utrwalonym, wielokrotnym powtarzaniem określonej czynności (lub grupy czynności) w celu uzyskania takich stanów emocjonalnych jak przyjemność, euforia, ulga, uczucie zaspokojenia. Pojęcie uzależnienia czynnościowego po raz pierwszy wprowadził austriacki psychoanalityk Otto Fenichel w 1945 roku w swoim dziele Teorie psychoanalityczne neuroz. W oficjalnej klasyfikacji chorób ICD-10 uzależnienia behawioralne należą do grupy zaburzeń nawyków i popędów (F 63) i nie zostały bardziej szczegółowo opisane. C. Guerreschi uzależnienia behawioralne określa mianem tzw. nowych uzależnień, w których „substancje chemiczne nie odgrywają żadnej roli”, a ich przedmiotem są „zachowania i działania akceptowane społecznie”.

- c) NSP - rozumie się przez to Nowe Substancje Psychoaktywne substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego w każdym stanie fizycznym, o działaniu na ośrodkowy układ nerwowy, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 44b ust. 2. Do nowych substancji psychoaktywnych zaliczyć można np. dopalacze;
- d) Osobie uzależnionej- rozumie się przez to osobę, która w wyniku używania środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych albo używania ich w celach medycznych znajduje się w stanie uzależnienia od tych środków lub substancji;
- e) Profilaktyce uniwersalnej – rozumie się przez to profilaktykę ukierunkowaną na całe populacje, to jest działania profilaktyczne adresowane do całych grup (populacji) bez względu na stopień indywidualnego ryzyka występowania problemów związanych z używaniem alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych lub uzależnień behawioralnych. Ich celem jest zmniejszanie lub eliminowanie czynników ryzyka sprzyjających rozwojowi problemów w danej populacji i wzmacnianie czynników wspierających prawidłowy rozwój; działania uniwersalne są realizowane np. w populacji dzieci i młodzieży w wieku gimnazjalnym, w populacji młodych dorosłych, w populacji rodziców posiadających dzieci w wieku szkolnym; przykładem profilaktyki uniwersalnej są programy opóźniania inicjacji alkoholowej lub nikotynowej adresowane do całej populacji dzieci wchodzących w okres pierwszych eksperymentów z substancjami psychoaktywnymi;
- f) Profilaktyce selektywnej – rozumie się przez to profilaktykę ukierunkowaną na jednostki i grupy zwiększonego ryzyka, to jest działania profilaktyczne adresowane do jednostek lub grup, które ze względu na swoją sytuację społeczną, rodzinną, środowiskową lub uwarunkowania biologiczne są narażone na większe od przeciętnego ryzyko wystąpienia problemów wynikających ze stosowania substancji psychoaktywnych, uzależnień behawioralnych lub innych zaburzeń zdrowia psychicznego; działania z tego poziomu profilaktyki są podejmowane ze względu na sam fakt przynależności do danej grupy; profilaktyka selektywna jest działaniem uprzedzającym, a nie naprawczym;
- g) Profilaktyce wskazującej – rozumie się przez to profilaktykę ukierunkowaną na jednostki (lub grupy) wysokiego ryzyka demonstrujące wczesne symptomy problemów związanych z używaniem alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub NSP bądź problemów wynikających z uzależnień behawioralnych, ale jeszcze niespełniające kryteriów diagnostycznych uzależnienia, a także wskazujące na symptomy innych zaburzeń zachowania lub problemów psychicznych. Przykładem profilaktyki wskazującej są interwencje podejmowane wobec uczniów upijających się lub eksperymentujących z narkotykami; niektóre działania mające na celu redukcję szkód zdrowotnych lub społecznych u osób nadużywających substancji psychoaktywnych (np. działania edukacyjne i prawne zmierzające do ograniczenia liczby wypadków drogowych popełnianych przez kierowców pod wpływem tych substancji);
- h) Pełnomocniku- rozumie się przez to Pełnomocnika ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, Narkomanii oraz Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Łęczycach;
- i) GKRPA– rozumie się przez to Gminą Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Łęczycach;
- j) Gmina – rozumie się przez to Gminę Łęczycę;
- k) Programie- rozumie się przez to Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii i Uzależnieniom Behawioralnym;
- l) Realizatorze - rozumie się przez to osobę lub jednostkę odpowiedzialną za realizację programu;
- m) EMCDDA - rozumie się przez to Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

VI. Podstawowe kierunki działań:

Harmonogram realizacji GPPNiUB dla Gminy Łęczyce na 2019 r.				
Cel	I.	Profilaktyka.		
Zamierzenia, zadania	I.1.	Profilaktyka uniwersalna.		
Formy realizacji				Czas realizacji
				Realizator
1.	Wdrażanie programów profilaktyki o naukowych podstawach lub o potwierdzonej skuteczności adresowanych do dzieci i młodzieży w wieku szkolnym, osób dorosłych, w tym programów profilaktyki, które biorą pod uwagę wspólne czynniki chroniące i czynniki ryzyka używania substancji psychoaktywnych i innych zachowań ryzykownych, w szczególności zalecanych w ramach systemu rekomendacji programów profilaktycznych i promocji zdrowia psychicznego.			Cały rok
2.	Prowadzenie na terenie szkół i innych placówek oświatowych i opiekuńczo-wychowawczych programów i warsztatów, zajęć profilaktycznych z zakresu profilaktyki uzależnień dla dzieci i młodzieży i ich rodziców.			Cały rok
3.	Prowadzenie działań edukacyjnych z wykorzystaniem materiałów edukacyjnych (broszury, plakaty, ulotki, książki, filmy, T-ishirty, opaski, itp. z profilaktycznymi treściami edukacyjnymi dotyczącymi problematyki narkomanii) dla określonych grup adresatów.			Cały rok
4.	Prowadzenia pozalekcyjnych zajęć sportowych oraz zakup niezbędnych materiałów dla dzieci i młodzieży w celu utrwalenia wzorca aktywnego spędzania czasu wolnego, stanowiącego alternatywę wobec zażywania środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP.			Według potrzeb
5.	Prowadzenie lokalnych kampanii edukacyjnych związanych z profilaktyką narkomanii.			Cały rok
6.	Poszerzanie i udoskonalanie oferty, upowszechnianie i wdrażanie programów rozwijających kompetencje wychowawcze i profilaktyczne rodziców i osób pracujących z dziećmi i młodzieżą sprzyjające kształtowaniu postaw i zachowań prozdrowotnych dzieci i młodzieży.			Według potrzeb
7.	Wspieranie prospołecznych działań młodzieży przez mentorów/tutorów, programów liderских i działań rówieśniczych z obszaru profilaktyki i promocji zdrowia.			Według potrzeb
8.	Wspieranie programów i przedsięwzięć profilaktycznych, terapeutycznych opracowanych, realizowanych przez młodzież skierowanych do grób rówieśniczych, w środowiskach osób zagrożonych uzależnieniem np.: w pubach, klubach, dyskotekach oraz w miejscach spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież, w których istnieje zagrożenie kontaktu z środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i NSP.			Według potrzeb

Zamierzenia, zadania	I.2.	Profilaktyka selektywna.		
Formy realizacji		Czas realizacji	Realizator	
1.	Wspieranie realizacji programów o naukowych podstawach lub o potwierdzonej skuteczności realizowanych m.in. przez organizacje pozarządowe i lokalnie działające podmioty publiczne w miejscach o zwiększonym ryzyku używania środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP (np. miejsca rekreacji, imprezy muzyczne, kluby).		Według potrzeb	Pełnomocnik
2.	Wspieranie realizacji programów wczesnej interwencji i profilaktyki selektywnej, w szczególności zalecanych w ramach systemu rekomendacji programów profilaktycznych i promocji zdrowia psychicznego, adresowanych do środowisk zagrożonych, w szczególności dzieci i młodzieży ze środowisk zmarginalizowanych, zagrożonych demoralizacją, wykluczeniem społecznym oraz osób używających środków odurzających, substancji psychotropowych i nowych substancji psychoaktywnych w sposób okazjonalny.		Cały rok	Pełnomocnik Świetlica
2.	Poszerzanie i podnoszenie jakości oferty pomocy psychologicznej, socjoterapeutycznej i opiekuńczej dla dzieci w szczególności z rodzin z problemem narkomanii.		Według potrzeb	Pełnomocnik
3.	Prowadzenie Świetlicy Profilaktyczno-Socjoterapeutycznej w Łęczycach - finansowanie realizowanych zadań: 1) Organizacja dla młodzieży i dzieci uczęszczających do świetlicy programów profilaktyki zintegrowanej- oddziaływań wychowawczych, których celem jest zapobieganie złu, zjawiskom nieakceptowanym społecznie, polegających na informowaniu o zagrożeniach i wzmacnianiu czynników chroniących młodych ludzi przed podejmowaniem różnych ryzykownych zachowań poprzez: 1) Sporządzanie diagnozy indywidualnej dziecka oraz jego sytuacji rodzinnej i szkolnej. 2) Dofinansowanie pracy: psychoterapeuty, terapeuty, psychologa, psychiatry, pedagoga, itp. (gdy wyniknie taka potrzeba); 3) Organizacja zajęć socjoterapeutycznych, terapii pedagogicznej, psychoterapii, itp. 4) Wdrażanie programów, warsztatów i zajęć profilaktycznych z elementami socjoterapii; 5) Wdrażanie programów, warsztatów i zajęć z zakresu profilaktycznych uzależnień; 6) Organizacja obozów socjoterapeutycznych dla dzieci z rodzin z problemem narkomanii/problemem przemocy/ z grup zwiększonego ryzyka; 7) Edukacja i organizowanie zajęć dydaktycznych, kół zainteresowań, imprez integracyjnych, itp. oraz tworzenie warunków do powstawania alternatywnych miejsc spędzania czasu wolnego dla dzieci, młodzieży i dorosłych w celu zmiany ich destruktywnego zachowania i spędzania czasu wolnego oraz utrwalenia wzorca aktywnego spędzania czasu wolnego, stanowiącego alternatywę wobec np. zażywania środków odurzających, agresji, stosowania przemocy. 8) Działalność na rzecz podtrzymania i upowszechniania tradycji rodzinnych, narodowych i religijnych, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej i religijnej, obywatelskiej i kulturowej (przy współdziałaniu również z Kościołem Katolickim i innymi kościołami oraz związkami wyznaniowymi); 9) Finansowanie dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;		Cały rok	Pełnomocnik

2) Organizacja dla rodzin borykających się z problemami społecznymi (np. alkoholizm, narkomania, przemoc, demoralizacja nieletnich, rozkład życia rodzinnego itp.) programów/zajęć profilaktyki zintegrowanej- oddziaływań wychowawczych, których celem jest zapobieganie złu, zjawiskom nieakceptowanym społecznie, polegających na informowaniu o zagrożeniach i wzmacnianiu czynników chroniących przed podejmowaniem różnych ryzykownych zachowań, poprzez: 1) Sporządzanie diagnozy sytuacji rodzinnej; 2) Wdrażanie programów i zajęć edukacyjnych z zakresu profilaktyki uzależnień; 3) Wdrażanie programów i zajęć edukacyjnych z zakresu przemocy w rodzinie; 4) Wdrażanie programów, warsztatów, zajęć edukacyjnych i wychowawczych z zakresu problematyki rodziny - działalność na rzecz rodziny, macierzyństwa, rodzicielstwa, upowszechniania i ochrony praw dziecka; 5) Prowadzenie szkoły dla rodziców; 6) Prowadzenie terapii/psychoterapii rodzinnej, małżeńskiej i indywidualnej (dla rodzin dotkniętych problemem narkomanii, przemocą w rodzinie, objętych procedurą NK lub asystą rodzinną, niewydolnych wychowawczo, borykających się z innymi problemami społecznymi, itp.); 7) Udzielanie pomocy psychologicznej rodziną z problemem alkoholowym, dotkniętych przemocą w rodzinie, itp.; 8) Dofinansowywanie szkoleń i kursów specjalistycznych w zakresie pracy z dziećmi z rodzin z problemem alkoholowym/problemem przemocy oraz w zakresie prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych. 9) Organizowanie i finansowanie superwizji lub konsultacji dla wychowawców udzielających pomocy psychologicznej dzieciom z rodzin z problemem narkomanii/problemem przemocy. 10) Działalność na rzecz podtrzymania i upowszechniania tradycji rodzinnych, narodowych i religijnych, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej i religijnej, obywatelskiej i kulturowej przy współdziałaniu również z Kościołem Katolickim i innymi kościołami oraz związkami wyznaniowymi; 11) Organizowanie lokalnych porad, seminariów i konferencji w zakresie wdrażania systemu pomocy dziecku i rodzinie; 3) Wspieranie wolontariatu w zakresie działalności związanej z profilaktyką uzależnień, przemocy w rodzinie.			Według potrzeb	Pełnomocnik
Zamierzenia, zadania	I.3.	Profilaktyka wskazująca.		
Formy realizacji			Czas realizacji	Realizator
1.	Wspieranie realizacji programów profilaktyki wskazującej o naukowych podstawach lub o potwierdzonej skuteczności adresowanych do jednostek lub grup wysoce narażonych na czynniki ryzyka, w szczególności do osób używających środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP w sposób szkodliwy, w tym w szczególności zalecanych w ramach systemu rekomendacji programów profilaktycznych i promocji zdrowia psychicznego.		Według potrzeb	Pełnomocnik
2.	Udzielanie specjalistycznej pomocy i wsparcia rodzicom, których dzieci odurzają się.		Według potrzeb	Pełnomocnik GKRPA
Cel	II.	Realizacja GPPNiUB na 2019 r.		
Zamierzenia, zadania	II.1.	Realizacja GPPNiUB na 2019 r.		
Formy realizacji			Czas realizacji	Realizator
1.	Finansowanie działalności GKRPA w Łęczycach: wynagrodzenia dla członków komisji za udział w: posiedzeniach komisji, dyżurach, rozmowach, posiedzeniach sądu, szkoleniach, kursach, kampaniach, kontrolach, festynach i innych działaniach związanych z ich działalnością.		Cały rok	Gmina Pełnomocnik

Cel	III.	Ograniczanie stosowania środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i NSP poprzez działania informacyjne i edukacyjne.		
Zamierzenia, zadania		III.1.	Edukacja zdrowotna.	
Formy realizacji				
			Czas realizacji	Realizator
1.	Prowadzenie działań edukacyjnych, w tym kampanii społecznych, (konferencji, sympozjów, seminariów, itp.) adresowanych do różnych grup docelowych, w szczególności do dzieci, młodzieży i rodziców na temat zagrożeń wynikających z używania środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP, a także z pozamedycznego stosowania produktów leczniczych, których używanie może prowadzić do uzależnienia;			Według potrzeb Pełnomocnik GKRPA
2.	Dofinansowanie profilaktycznych, bezalkoholowych imprez dla dzieci i młodzieży, promujących bez nałogowy styl życia całych rodzin np. koncerty, festyny, happeningi.			Według potrzeb Pełnomocnik Sołectwa
3	Finansowanie wynagrodzenia członków GKRPA za udział w kampaniach, konferencjach, seminariach, kampaniach, imprezach profilaktycznych, festynach i innych działaniach związanych z ich działalnością oraz zwrot kosztów podróży, noclegów, wyżywienia, zakupu pomocy edukacyjnych, itp. kosztów.			
4.	Upowszechnianie informacji na temat dostępu do działań profilaktycznych, interwencyjnych, pomocowych i placówek leczenia dla osób zagrożonych uzależnieniem lub uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i nowych substancji psychoaktywnych oraz ich rodzin przez bieżącą aktualizację baz danych i ich udostępnianie.			Według potrzeb Pełnomocnik GKRPA
5.	Upowszechnianie informacji dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie i możliwości przeciwdziałania przemocy w rodzinach, w szczególności z problemem narkomanii.			Cały rok Pełnomocnik
Zamierzenia, zadania		III.2.	Szkolenie kadr.	
			Czas realizacji	Realizator
1.	Podnoszenie kompetencji Pełnomocnika i przedstawicieli GKRPA w Łęczycach i innych profesjonalistów działających w zakresie tematyki uzależnień od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP oraz skutecznych interwencji i programów profilaktycznych i leczniczych, w tym pokrycie kosztów: studiów, kursów, szkoleń, podróży, noclegów, wyżywienia, zakupu materiałów, prenumeraty			Według potrzeb Pełnomocnik GKRPA
2.	Podnoszenie kompetencji Pełnomocnika, przedstawicieli GKRPA w Łęczycach i innych profesjonalistów pracujących z dziećmi i młodzieżą dotyczącego wczesnego rozpoznawania zagrożenia używania środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych, NSP oraz umiejętności i podejmowania interwencji profilaktycznej; w tym pokrycie kosztów: studiów, kursów, szkoleń, podróży, noclegów, wyżywienia, zakupu materiałów, prenumeraty czasopism itp.			Według potrzeb Pełnomocnik
3.	Prowadzenie działań edukacyjnych i szkoleniowych dotyczących strategii rozwiązywania problemów wynikających z używania środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP.			Według potrzeb Pełnomocnik
Cel	IV.	Edukacja publiczna w zakresie problematyki narkomanii.		
Zamierzenia, zadania		IV.1.	Działania na rzecz przeciwdziałania środkom odurzającym, substancją psychotropowym i NSP na drogach.	
Formy realizacji				
			Czas realizacji	Realizator
1.	Kampanie społeczne.			Według potrzeb Pełnomocnik Policja

Cel	V.	Redukcja szkód, rehabilitacja i reintegracja społeczna osób uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP.		
Zamierzenia, zadania	V.1	Zwiększanie dostępności do opieki zdrowotnej i programów podnoszących jakość życia osób używających szkodliwie i uzależnionych środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP, współuzależnionych, jak i członków ich rodzin.		
		Formy realizacji	Czas realizacji	Realizator
1.	Podejmowanie działań mających na celu zmotywowanie osób uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP do podjęcia dobrowolnego leczenia odwykowego - prowadzenie rozmów przez członków GKRPA.		Cały rok	GKRPA
2.	Prowadzenie przy GKRPA Punktu Konsultacyjnego ds. Uzależnień w Łęczycach - prowadzenie dyżurów i rozmów przez członków GKRPA: • podejmowanie działań w zakresie poradnictwa, interwencji wobec osób używających szkodliwie i uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP; • motywowanie osób uzależnionych, motywowanie osób współuzależnionych jak i członków ich rodzin do podjęcia psychoterapii w placówkach leczenia uzależnień, kierowanie do leczenia specjalistycznego oraz do skorzystania z pomocy grup samopomocowych; • motywowanie osób używających szkodliwie środki odurzające, substancje psychotropowe i NSP, ale nieuzależnionych do zmiany szkodliwego stylu życia; • gromadzenie aktualnych informacji na temat dostępnych miejsc pomocy i kompetencji poszczególnych służb i instytucji z terenu gminy, które powinny być włączone w systemową pomoc dla rodziny; ----- • udzielanie pomocy prawnej oraz psychospołecznej w pozostałym zakresie osobom używających szkodliwie i uzależnionym, współuzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP, jak i członków ich rodzin - (zatrudnienie radcy, prawnika psychologa terapeuty uzależnień, itp. jeśli będzie taka potrzeba); inne działania na rzecz osób uzależnionych np.: tworzenie oferty pomocy dla osób niesłyszących używających szkodliwie i uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP itp.		Cały rok Według potrzeb	GKRPA
3.	Wspieranie realizacji programów redukcji szkód zdrowotnych i społecznych wśród osób używających szkodliwie i uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP, obejmujące m.in. działalność edukacyjną, wsparcie społeczne i socjalne, programy wymiany igieł i strzykawek (zapobieganie zakażeniom przenoszonym drogą krwi – HIV, HBV, HCV itd.) oraz testowanie w kierunku zakażeń krwiopochodnych (HIV, HBV i HCV).		Według potrzeb	Pełnomocnik
4.	Współpraca ze specjalistycznymi placówkami leczenia uzależnienia od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP realizacji ponadpodstawowych programów terapeutycznych dla osób uzależnionych - dofinansowanie, zakup usług/świadczeń:		Według potrzeb	Pełnomocnik
	• rozwijanie dostępu do leczenia ambulatoryjnego dla osób używających szkodliwie i uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP; • programów terapii dla młodzieży uzależnionej i zagrożonej uzależnieniem; • wspieranie programów reintegracji społecznej i zawodowej osób uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP.			

Zamierzenia, zadania	V.2	Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie.		
		Formy realizacji	Czas realizacji	Realizator
1.	Zwiększanie dostępności i podniesienie jakości pomocy dla osób doznających przemocy w rodzinie, w szczególności z problemem narkomanii: • prowadzenie Punktu Konsultacyjnego ds. Przemocy w Rodzinie w Łęczycach - prowadzenie dyżurów i rozmów ofiarami i sprawcami przemocy w rodzinie przez członków GKRPA; • gromadzenie aktualnych informacji na temat dostępnych miejsc pomocy i kompetencji poszczególnych służb i instytucji z terenu gminy, które powinny być włączone w systemową pomoc dla rodziny; • dofinansowanie pracy terapeutycznej z rodziną, psychologa, psychiatry, terapeuty ds. przemocy, itp. (gdy wyniknie taka potrzeba); • udzielanie pomocy prawnej dla osób doznających przemocy w rodzinie, w szczególności z problemem narkomanii - (zatrudnienie radcy, prawnika itp. - gdy wyniknie taka potrzeba).		Cały rok	GKRPA
2.	Zwiększenie wiedzy i świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie, sposobów reagowania na przemoc i możliwości uzyskania pomocy. • Prowadzenie lokalnych kampanii, konferencji edukacyjnych związanych z profilaktyką przemocy w rodzinie. • Prowadzenie działań edukacyjnych z wykorzystaniem materiałów edukacyjnych (broszury, plakaty, ulotki, prenumerata czasopism z profilaktycznymi treściami edukacyjnymi dotyczącymi problematyki narkomanii) dla określonych grup adresatów.		Cały rok	Pełnomocnik
3.	Współpraca ze specjalistycznymi placówkami pomocy rodziną dotkniętą przemocą w rodzinie: • Budowanie systemu współpracy w obszarze profilaktyki uzależnień i przemocy w rodzinie np. z PCPR, CIK, itp.		Według potrzeb	Pełnomocnik
4.	Działalność Zespołu Interdyscyplinarnego i grup roboczych ds. przemocy w rodzinie: • usprawnienie działań adresowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie oraz zwiększenie dostępności programów oddziaływań edukacyjno-korekcyjnych.		Cały rok	Pełnomocnik
Cel	VI.	Monitorowanie sytuacji epidemiologicznej w zakresie używania środków odurzających, substancji psychotropowych i NSP oraz postaw społecznych i reakcji instytucjonalnych.		
Zamierzenia, zadania	VI.1.	Realizacja badań ilościowych w populacji generalnej i wśród młodzieży szkolnej (m.in.: ESPAD, „Młodzież”, prowadzonych co najmniej co cztery lata według metodologii EMCDDA).		
		Formy realizacji	Czas realizacji	Realizator
1.	Organizowanie i finansowanie lokalnych badań, diagnoz, badań, sondaży pozwalających ocenić aktualny stan problemów dot. narkomanii.		Według potrzeb	Pełnomocnik OPS GKRPA Policja Szkoly
Cel	VII.	Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych służącej rozwiązywaniu problemów narkomanii.		
Zamierzenia, zadania	VII.1	Budowanie systemu współpracy w obszarze profilaktyki uzależnień i przemocy w rodzinie np. OPS, PCPR, CIK, itp.		

Szacunkowe koszty realizacji GPPNiUB na 2019 rok				
1.	Szacunkowe koszty na rok 2019			85153 - 83.200 zł
2.	Szacunkowe koszty na rok 2019			85195 - 53.820 zł
3.	Razem szacunkowe koszty na rok 2019			- 137.020 zł
(Szacunkowe koszty mogą ulec zmianie w zależności od wpływu środków)				

IV. Środki do realizacji zadań.

Środki przeznaczone w budżecie Gminy na realizację zadań ujętych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomani i Uzależnieniom Behawioralnym w Gminie Łęczycy na 2019 rok, pochodzą z opłat jakie ponoszą podmioty gospodarcze tytułem korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz środków własnych. Gminny Program realizowany będzie w ramach środków finansowych planowanych w Budżecie Gminy, stanowiących dochody z tytułu wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych i innych.

Z uwagi na trudne do dokładnego określenia wysokości wpływów z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, wydatki na działania programu zostały zawarte w Budżecie Gminy i oparte są o szacunkową kwotę wpływów z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do Budżetu Gminy na rok 2018. Niewykorzystane do końca 2019 roku środki finansowe pochodzące z dochodu z tytułu wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych - przesuwają się jako środki niewygasające na realizację zadań wymagających kontynuacji w roku następnym do momentu uprawomocnienia się nowego Gminnego Programu – przechodzą do wykorzystania w roku następnym. Dopuszcza się możliwość aneksowania umów na kolejny rok w celu kontynuacji zadania.

Do zadań wymagających kontynuacji w roku następnym (po roku budżetowym 2019) nawet w przypadku nie podjęcia uchwały w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i Uzależnieniom Behawioralnym w Gminie Łęczycy na 2019 rok w terminie do końca 2019 roku, zalicza się w szczególności:

1. Zapewnienie kontynuacji prowadzenia Świetlicy Profilaktyczno-Socjoterapeutycznej w Łęczycach na rzecz dzieci i młodzieży zajęć dodatkowych i form spędzania wolnego czasu w placówkach instytucji kultury.
2. Zapewnienie kontynuacji zadań przekraczających okres roku budżetowego, a wynikających z zawartych w trakcie roku budżetowego porozumień.
3. Zapewnienie ciągłości realizacji zadań których zaniechanie po upływie obowiązywania Programu spowodowałoby utratę dotacji uzyskanej tzw. funduszy europejskich lub innych podobnych mechanizmów finansowych.
4. Zapewnienie funkcjonowania GKP i RPA i Punktu Konsultacyjnego ds. Uzależnień i Przemocy w Rodzinie.
5. Zapewnienie funkcjonowania prowadzonych postępowań w przedmiocie zobowiązania do podjęcia leczenia odwykowego.

IV. Zasady wynagradzania członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

1. Wynagrodzenia za prace Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych wypłacane będzie w wysokości:
 - 1) za posiedzenia zwykłe w wysokości:
 - a) dla przewodniczącego komisji 200 zł brutto;
 - b) dla sekretarza komisji 135 zł brutto;
 - c) dla pozostałych członków 130 zł brutto
 - 2) 130 zł brutto dodatkowo każdorazowo za:
 - a) spotkania z osobami: uzależnionymi od alkoholu, nadużywającymi alkoholu, współuzależnionymi i ich członkami rodziny, zgłoszonymi do komisji, z ofiarami i sprawcami przemocy w rodzinie oraz członkami rodziny;
 - b) pełnienie dyżuru w punkcie konsultacyjnym/siedzibie GKRPA;
 - c) podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego - sporządzanie wniosków do sądu i biegłych;
 - d) pełnienie dyżuru w Świetlicy Profilaktyczno- socjoterapeutycznej;
 - e) udziału członków GKRPA na posiedzeniach Sądu,
 - f) inne czynności wykonywanych przez jej zespoły (np. szkolenia, kursy, studia, konferencje, seminaria, kampanie, festyny, obozy, itp.)

z zastrzeżeniem zapisów zawartych w ust. 2 i 3.
2. W kontroli, dyżurze, spotkaniu uczestniczy nie więcej niż 2 członków komisji.
3. Podstawą wypłaty wynagrodzenia są protokoły z posiedzeń Komisji, dyżurów lub z czynności wykonywanych przez jej zespoły wraz z listą obecności. W/w dokumenty przekazywane są pracownikowi merytorycznemu. Następnie potwierdzone listy obecności przez pracownika merytorycznego przekazane zostaną do księgowości celem ich naliczenia.